

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO

Vastaava päätoimittaja
Turku, puh 11 490

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 9
Syyskuu

Postisiirtotili N:o 6825
Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 30 markkaa vuodelta

49. vuosikerta 1944

MUUTTUNUT TILANNE

Sen jälkeen kun Saksan sotilaallisessa asemassa tapahtui huonontumista, mikä pakotti sen rajoittamaan sotilaallista apuaan, tehtiin Suomen rintamalla aselepo venäläisten kanssa. Suomen valtuuskunta matkusti Moskovaan neuvottelemaan rauhanehdoista. Epäilemättä ne tulevat olemaan raskaat ja panemaan kansamme kovalle koetukselle. Tähän mennessä ei ehdoista ole vielä mitään tietoa. Tosin kyllä kaikenlaisia huhupeita on liikkeellä, mutta niihin on suhtauduttava varovasti kuin ainakin vihollispropagandaan, minkä tarkoitus on vain heikentää kestämis-kykyämme, kylvämällä levottomuutta kansalaisten mieliin. Odotettakoon rauhallisesti sanomalehtien ja radion virallisia tietoja. Tehtäköön ahkerasti työtä. Avustettakoon maanviljelijöitä sadon korjuussa niin paljon kuin mahdollista. Siten turvataan sisäinen rauha ja järjestys maassamme sekä itsellemme leipä ja särvin. Meidän on jokaisen koettava kerätä talven varaksi marjoja, sieniiä ja muuta, mikä auttaisi tulemaan toimeen edessä olevan vaikean ajan yli. Emmehän

enää saa Saksasta mitään. Kauppa sen kanssa on loppunut, niinhyvin elintarvikkeiden kuin polttoaineidenkin kohdalta. Kestää kauan ennenkuin kauppatiet länteenpäin aukenevat.

Kiitollisina olemme huomioineet Ruotsin lupaaman elintarvikeavun, jota saamme rauhahan tulon jälkeen. Se helpottaa tilannetta tuntuvasti, mutta ei oikeuta meitä laiminlyö- mään mitään, mikä voisi auttaa meidän oma- varaista toimeentuloamme. Ruotsinkin mah- dollisuudet ovat rajoitetut.

Kaikissa tilanteissa on meidän säilytettävä kylmäverisytemme ja luottamus valtakun- tamme johtoon. Suomen Marsalkka tasaval- lan presidenttinä kyllä tietää, mikä meille on parasta. Hänen johdollaan kaikki voi vielä muuttua hyväksi. Kirjoittihan muuan amerikkalainen lehti Marsalkkamme astuttua valtion päämieheksi, että »Suomen tie val- kenee». Vaietkaamme ja täyttäkäämme vel- vollisuutemme. Uskokaamme kansamme pa- rempaan tulevaisuuteen.

REP.

ILO KANGASNIEMI

Viime heinäkuun 23 p:nä siirtyi Oulussa ikuisuuden rajan toiselle puolelle vaikean sairauden murtamana hammasteknikko Ilo Kangasniemi. Hän oli syntynyt Inarissa 1891. Sairauden johdosta jo aivan pienenä lapsena kuuroutuneena hänet kouluikään tultuaan lähetettiin oppilaaksi Oulun kuuromykkäin koulun. Koulunsa käytyään hän aluksi työskenteli isovanhempiensa maatilalla Haukiputaalla, kunnes näiden kuoltua siirtyi Vaasaan, jossa työskenteli useamman vuoden puusepän ammatissa. Täältä siirtyi hän sitten Ouluun hammasteknikko Sulo Tyyniähon oppilaaksi. Täydennettyään opintojaan vielä Helsingissä, hän oli aluksi Seinäjoella ja Oulussa eri hammaslääkäreiden palveluksessa kunnes muutamia vuosia sitten perusti oman laboratorion Ouluun. Taitavaksi ammattimieheksi kehittyttyään hän oli jo saavuttanut suurta arvontoa ja luottamusta osakseen, kun säälimätön, vaikea sairaus viime keväänä vei hänet tautivuoteelle, josta hän ei enää noussut.

Ilo Kangasniemi oli miesten parhaita. Ystävällisen, iloisen ja vaatimattoman luonteensa takia hän oli saanut paljon ystäviä ei ainoastaan kuuroiden, vaan myöskin kuulevien keskuudessa. Aina mallikelpoisella käytöksellään ja miehekkäällä olemuksellaan hän oli nuoremmille kuuroiden hyvänä esimerkkinä ympäristössään. Oli itsestään selvää, että hän kyvykkäänä ja kehittyneempänä muuta, joutui kuuromykkien piirissä johtamaan heidän harrastuksiaan. Vaasassa ollessaan hän toimi sikäläisen k. m. yhdistyksen puheenjohtajana ja Oulussa hän otti innokkaasti osaa k. m. yhdistyksen toimintaan ollen perustamisesta saakka sen johtoasemissa

KAINUUN KUUROJENYHDISTYS

kotipaikkanaan Kajaani, perustettiin Kainuun Sanomain talossa pidetyssä kokouksessa heinäkuun 2 p:nä. Jäseneksi ilmoittautui 14 henkeä. Puheenjohtajaksi valittiin Toivo Heikkinen Ristijärveltä, johtokunnan jäseniksi Gunnar Anttonen Hyrynsalmelta, Hilikka Asp Kajaanista, Eetu Mikkonen Kontiomäestä, Viljam Heikkinen Paltamosta. Näistä toimii varapuheenjohtajana Gunnar Anttonen, sihteerinä ja rahastonhoitajana Hilikka Asp, jäsenmaksun kantajana Toivo Heikkinen. Varajäseniksi valittiin Edit Karjalainen Vuolijoenla ja Eetu Heikkinen Hyrynsalmelta. Tilintarkastajiksi Rurik Pitkänen Helsingistä ja Hilma Piirainen Sotkamosta, varalle Helvi Karppinen. Emänniksi Hilikka Asp, Edit Karjalainen ja Hilma Piirainen.

Kainuun Kuurojenyhdistys järjestää esitelmäpäivät Kajaanissa lokakuun 14—15 p:nä, ja on Rautatiehallitus myöntänyt niitä varten 25 %:n alennuksen matkalippujen hinnoista. Lähemmin ilmoitetaan uutis-osastossa.

milloin puheenjohtajana milloin johtokunnan jäsenen ominaisuudessa. Myöskin Sk.-työ oli vainajan harrastusten kohteena. Otettuaan osaa vapaussotaan 1918, hän siitä saakka oli kuulunut sk:n riveihin, saaden innokkaasta ja ututterasta toiminnasta korotuksenkin sekä ansiomerkkejä. Oma koti oli kuitenkin hänelle rakkain paikka maan päällä. Siellä hän viihtyi parhaiten ja sille hän uhrasi vapaa-aikansa. Siellä jäivät nyt suremaan häntä puoliso ja pikku Maarit.

Ilo Kangasniemen elämä päättyi meidän mielestämme liian aikaisin, kesken parhaita miehuudenaikaansa. Lohdutuksenamme on kuitenkin tietoisuus siitä, että nyt hän on vapaa kuurouden painavista kahleista, kärsimyksistä ja vaivoista, jotka hän miehuullisesti kantoi ja kesti valittamatta loppuun asti. Tiedämme myös, että hän oli Jeesuksen ystävä ja Jeesus oli hänen ystävänsä. Hän ei ole joutunut hukkaan.

Vainajan ruumiinsiunaus tapahtui Oulun hautakappelissa heinäk. 27 p:nä. Suuri joukko vainajan ystäviä, omaisia ja opettajia oli saapunut saattamaan häntä viimeiselle matkalleen. Ruumiinsiunauksen toimitti past. H. Hyvärinen. Seppeleitä ja kukkasia oli paljon. Useat olivat kunnioittaneet vainajan muistoa myös eri kukkaisrahastojen kautta.

K. P.

60 VUOTTA

täytti kirjansitoja Hannes Yläkorpi Hämeenlinnassa syysk. 13 päivänä. Hannes Yläkorpi on kuuromykkämmailman tunnetuimpia henkilöitä. Nuoruudenpäivinä hän eli ja vaikutti Turun puolella ja vähän aikaa Helsingissä. Kolmattakymmentäviidettä vuotta sitten hän siirtyi Hämeenlinnaan Arvi A. Kariston suuren kustannusliikkeen palvelukseen jossa hän on liikkeen taitavimpia ja monipuolisimpia tekijöitä, valmisteen vuositain tuhansia komeita konttorikirjoja jotka leviävät ympäri maailmaa Suomen rajojen ulkopuolellekin. Suurissa kirjanäyttelyissä on Yläkorven töitä aina näytteillä ollut ja palkittu. Sivutöikseen on Yläkorpi harrastanut myös valokuvausta ja oli hän ennen oikein taitava näppäilemään kuvia k. m. kokouksissa.

Mutta kuuromykkäin riennot ja kohottaminen on ollut lähimpänä Yläkorven sydäntä. Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistyksen hän perusti ja on toiminut yli kaksikymmentä vuotta uskollisena ja uhrautuvana eturivin miehenä. Urheiluseurankin hän nosti pystyyn ja sai tarmollaan aikaan sen että H. K.-U. oli yhteen aikaan k. m. mailman mainehikkain seura.

Yläkorven vieraanvarainen koti on aina ollut avoinna kuuromykkille. Siellä kuuromykkät saavat monet virkistys- ja valistushetket viettää, ja monet elämän vaikeat pulmat selvitetään jokaisen parhaaksi. Hän on monelle ollut kuin isä, auttaen ja tukien elämän ensi askeleissa.

Kaikki, jotka joutuvat kosketuksiin Hannes Yläkorven kanssa, lausuvat julki ihmettelystä, että hän kuuromykkänä on voinut suorittaa sellaisen työmäärän kuuromykkien

JOHTAJA E. A. LILJANDER
50-VUOTIAS

Viisikymmentä vuotta täytti elok. 29:nä Oy. Surdus Ab:n toimitusjohtaja E. A. Liljander Helsingissä.

Johtaja Liljander on syntynyt Loviisassa. Koulunkäyntinsä lopetettuaan hän lähti merille, seilaten messipoikana Argentiinaan saakka. Kotiuduttuaan hän v. 1908 meni latojan oppiin Östra Nylands Tidning- & Tryckeri Ab:n kirjapainoon Loviisassa. V. 1913 hän tuli ulosoppineeksi latojaksi ja työskenteli sen jälkeen eri painoissa. V. 1918 hänestä tuli Rauman Kirjapaino Oy:n faktori.

Täydentääkseen ammattitaitoaan teki Liljander v. 1919 ja 1920 opintomatkan Norjaan, työskennellen Stavangerissa, Oslossa ja Bergenissä. Kotimatallaan Ruotsin kautta tutustui hän kuuroiden graafilliseen ammattikoulutukseen. Jälleen kotimaahan palattuaan toimi Liljander faktorina eri kirjapainoissa Helsingissä, Porvoossa, Kotkassa ja Oulussa.

Vuodesta 1936 lähtien on kuuromykkäin Kirjapaino Oy. Surdus Ab. ollut toimitusjohtaja Liljanderin taitavassa johdossa. Siellä on valmistettu pystyviä kuuroiden graafillisen alan ammattilaisia, jotka ovat saaneet hyviä työpaikkoja, päästyänsä ulosoppineiksi ja jouduttuaan tästä ammattikoulusta maailmalle ominpäin leipäänsä ansaitsemaan. On onni

henkisissä riennoissa. Mutta Yläkorvella on valoisa elämäkatsomus, Jumalan usko ja lämmin uhrautuva mieli.

Hämeenlinnan ja ympäristön kuuromykkät tahtovat merkkipäivänä julki tuoda sydämeliset onnittelunsa ja kiitoksensa näistä Hannes Yläkorvella.

SULO TYYNIAHO 50-VUOTIAS

Heinäkuun 22 p:nä täytti Oulussa hammasteknikko Sulo Tyyniaho 50 vuotta. Käyttyään Oulun kuuromykkäinkoulun hän antautui erikoisammattialalle, valmistuen hammasteknikoksi. Tässä työssä hän on jo toiminut 25 vuotta, kehittyen tänä aikana ensiluokkaiseksi ammattimieheksi alallaan. Monet nuoret teknikot ovat jo tähän mennessä hänen johdolla valmistuneet tähän vaikeaan ja erikoista taitavuutta kysyvään ammattiin. Paljon kärsivällisyyttä vaaditaan niin opettajalta kuin oppilaaltakin tässä työssä, samoin ahkeruutta ja tarmoa.

Kuurojen omiin harrastuksiin on Sulo Tyyniaholla riittänyt aina aikaa ja varoja. Innolla on hän osallistunut km. yhdistyksen toimintaan, ollen sen puheenjohtajana monet vuodet. Hän on kuurojen keskuudessa paikakunnan keskeisin henkilö, kuin isä suuren perheensä keskellä. Hän tietää kunkin vaivat ja vaikeudet. Hänen puoleensa kääntyy silloin kun apua tarvitaan. Kiitollisuudella muistavat yhdistyksen jäsenet niitä monia kokouksia, ompeluseuroja ja pikkujuhla, joita hän on omassa viihtyisässä kodissaan järjestänyt vuosikymmenen aikana, ja

meille, että saimme kirjapainoomme johtaja Liljanderin kaltaisen miehen, joka jo nuoruudessaan oli tutustunut kuurojen mahdollisuuksiin kirjapainoalalla kehittyneemmissä maissa.

Merkipäivänään sai johtaja Liljander lukuisia lahjoja, mm. Oy. Surdus Ab:ltä, Surduksen henkilökunnalta sekä sähköitä ja onnittelevia eri toiminimiltä, järjestöiltä ja yksityisiltä henkilöiltä.

Onnittelemme viisikymmenvuotiaista, myöskin lehtiemme puolesta, kiittäen tähänastisesta hyvästä yhteistyöstä ja toivoen että se edelleenkin saisi jatkua.

JUHO TSERNIN MUISTOLLE

Jokainen hetki voi olla viimeinen, jokainen hyvästijätö ikuinen. Tuntuu uskomattomalle ajatella, että sinä Juho olet poissa ystäväpiiristämme. Tieto kuolemastasi tuli minulle yllättäen. En osannut aavistaa, että se maanantaikäyntisi oli viimeinen. Seuravana päivänä eli tiistaina sait maksaasi puukonhaavan, toisen käden kautta, josta 2 päivää kovia tuskia kärsittyäsi kuolit.

Se suru on niin raskas, mutta täytyy tottua ottamaan kaikki vastoinkäymisemme Ju-

sita tukea, jota hän on aineellisesti yhdistykselle runsaasti antanut. Hänen kotinsa ovet ovat aina olleet avoinna kaikille kuuroille ja kuurojen ystäville, jotka matkoillaan ovat kaupunkiin saapuneet maaseudulta. Tämän merkipäivän johdosta ovatkin, niin päivänsankari kuin hänen herttainen Klaaroukansakin, varmaan saaneet lukuisat onnentoivotukset ei ainoastaan Oulusta, vaan myöskin laajasta maakunnasta ja kauempain. Näihin yhtyen toivommeikin nuorelle ja reippaalle 50-vuotiaalle ystävallemme vielä edelleenkin terveyttä ja voimia monen vuosikymmenen varalle, ennen kaikkea runsainta Jumalan siunausta. K. P.

Hammasteknikko Sulo Tyyniaho täytti heinäkuun 22 p:nä 50 vuotta Oulussa.

Hän on syntynyt Vimpelissä. Hän oli Oulun k.m. koulun oppilaita. Koulun loputtua, v. 1914, hän antautui hammasteknikon alalle. Hän pääsi tohtori Haloselle oppilaaksi. Saatuaan alkuopetuksen Sulo meni Mikkeliin tohtori Arpeen luo lisäoppia saamaan. Samana vuonna hän muutti Savonlinnaan tohtori Alopeuksen luo. Vuosina 1917—18 hän oli Kemissä tohtori Hildénin luona, kunnes hän vuonna 1919 pääsi vakinäiseksi hammasteknikoksi tri Haloselle, jossa toimessa hän on ollut jo 25 vuotta. Vuodesta 1939 Sulo harjoittaa edelleenkin ammattiaan kotonaan. Sulosta on kehittynyt etevä hammasteknikko. Hammaslääkärit ovat olleet häneen hyvin tyytyväisiä. Sulo Tyyniaho kuuluu Suomen hammasteknikkoliittoon. Oulussa hän oli k.m. yhdistyksen puheenjohtajana v. 1938—40. Vuonna 1943 hän tuli jälleen k.m. yhdistyksen puheenjohtajaksi.

Merkipäivänään hän oli matkoilla tapaamassa entisiä luokkatovereitaan, jotka lopettivat koulunsa 30 vuotta sitten viime keväänä.

Nuorekkaalle Sulolle toivotamme onnea ja menestystä jatkuville vuosille!

S. K.

HANNA LAAKSOSEN MUISTOLLE

Yllättäen tuli tieto, että sinäkin Hanna ystäväni, olet siirtynyt sinne mistä ei paluuta ole. En olisi millään voinut sitä todeksi uskoa, olithan vielä nuori, mutta oli pakko uskoa, kun näin sinun lepäävän valkoisessa arkussasi. Oudolta tuntui astua ko-

malan kädestä. Kun sen opimme käsittämään, jaksamme kaiken paremmin kantaa. Toivon, että Jumala antaa minullekin voimia kantaakseni sinun jälkeesi jättämän suruni. Kaiken surun ja kärsimyksen tarkoituksena on jalostaa ja kasvattaa meitä. Kaikki mitä tapahtuu, tapahtuu meidän parhaaksemme. Ei Jumala ota meiltä ilman tarkoitusta.

Nyt sinun paikkasi on tyhjä keskuudessamme. Olit säästäväinen, kiltti, hyväluontoinen, raitis ja hyvä toverimme jota kaipaamme.

Vanhempasi ovat toisella puolella rajaa eli venäjällä, Repolassa. Sinun syntymäpaikkasi oli Repola. Lapsena sinut isäsi toimitti Suomen rajan yli, josta sinut pienenä siirrettiin Sortavalan lastenkotiin. Siellä sait kasvatuksen kouluikäsi. Sieltä vietiin sinut Kuopion kuurojen kouluun. Käytyäsi 8 vuotta kouluasi, pääsit mailmaan omaa toimeentuloasi hankkimaan. Alussa olit Lieksassa, Inkeröissä, Kotkassa ja Helsingissä, viime mainitussa 6 vuotta, kunnes nuorena elämäsi kaari katkesi.

Olit yksin mailmassa. Joskus kaipasit vanhempiasi ja tätejä, mutta heitä et saanut nähdä. Toini-tädin kanssa olit kirjeenvaihdossa. Toini-täti ja setä lupasivat tulla tänä kesänä sinua katsomaan Helsinkiin. Sanoit myös minulle, että lähdemme lomalle sukulaisia katsomaan Lieksaan, Nurmekseen ym. Mutta kohtalosi oli toinen. Siirryit pois toiseen, parempaan kotiin. Usein kävit luonani katsomassa minua ja myös syömässä luonani. Nyt on outoa ja tyhjää, kun et käy enää. Olet siirtynyt iloon missä ei ole suruja eikä tuskaa.

Siis kiitos kaikesta sinulle Juho. Oli raskasta se viesti, mikä minulle saapui. Sinä et koskaan palaja luokseni sieltä. Nuorena päättyi elosi, sait rauhan keskellä nuoruuden.

Hiljaa kärsit tuskat, vaivat, hiljaa sydän raukesi. Sinne menit missä on rauha, siellä loppuu tuskasi.

Sinua, Juho, suuresti kaivat. Helsinki, 3. 9. 1944.

Aino Eronen.

30 VUOTTA KULUNUT

siitä, kun allekirjoittanut v. 1914 pääsi Oulun kuurojenkoulusta. Varmaan kaikki entiset luokkatoverit ovat melkoisesti muuttaneet ja lienevät melkein kaikki ja 50-vuotiaita. Keskuudestamme on kuoleman kautta poistunut entinen opettajamme ja 4 ent. luokkatoveria. Kesäaikana päätin käydä tapaamassa kaikkia muita, paitsi Kustaa Katajamäkeä (Ojala), joka on naimisissa Helmi Hantulan kanssa ja asuu Korttesjärvellä kaukana rautatieasemalta. Anna Väisänen (nyk. rva Liinanki) tapasin Kemissä. Hän voi hyvin. Lyydi Korhonen on Muhoksella, edelleen neitinä. Ilmajoella voi hyvin 8 lapsen isä Jooseppi Peltopirilä. Hän omistaa pienen maatilan, 2 lehmää, 2 vasikkaa, sian ja lampaita. Ilmari Kivistö Suolahdessa voi hyvin, on naimisissa ja on oma mökki. Hänellä on sikakin. Hän käy faneeritehtaassa työssä. Saimi Sinkkanen, nyk. rouva Kuusenoksa, Orivedellä voi hyvin. Hän on 5 lapsen äiti. Hänellä on oma pieni maatila, 2 lehmää, 2 vasikkaa, sika, 2 lammasta ja 30 kanaa. Tekla Heikkilä (Lepola) Tampereella voi hyvin ja käy työssä kenkätehtaassa.

Kaikki he iloitsivat kovin, kun tulin heitä tervehtimään. Olen ajatellut, että kaikki entiset v:n 1914 luokkatoverit kokoontuisimme Saimin kotiin, joka on keskellä Suomea, mutta sota-aika estää tämän 30-vuotismuistokokouksen. Toivottavasti paremman ajan tultua voimme varmaan kokoontua tapamaan toisiamme.

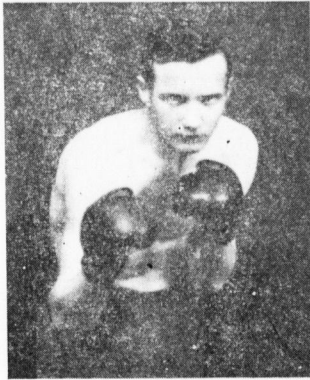
Oulussa 2. 8. -44.

Sulo Tyyniaho.

tiisi, etkä sinä ollut vastassa — niin oudolta, että kyneleet tulivat silmiini. Olithan minulle monet vuodet ystäväni ja ohjasit neuvoillasi minua kokematon. Olit oikea kodin ihminen, viihdyit enimmäkseen kotona, josta huolehdit mallikelpoisesti. Minustakin huolehdit, kuin äiti niinä vuosina, jotka sain asua sinun kauniissa kodissasi. Olit aina iloinen, ystävällinen ja vieraanvarainen. Olimme toivoneet tapaavamme kesällä, mutta kohtalo päätti toisin. Emme kumpikaan yli vuosi takaperin viimeksi hyvästellessämme aavistaneet, että tämä käden pudistus olisi meille viimeinen. Nyt sinä Hanna olet siellä, missä ei ole enää vajavaisuutta, ei sotaa, vaan rauhaa. Lohduttakoon tämä tieto surevia omaisiasi.

Lepää rauhassa Hanna Tampereen hautausmaalla, siksi kunnes ylösnousemuksen aamu koittaa. Hyvää yötä Hanna!

Ystäväsi.

JUSSI LAAKSONEN

kuopiolainen nyrkkeilijäpoika, on tätä nykyä kaksikymmentävuotias. Syntyneenä Kuopiossa kesäkuun 2 p:nä 1922 majuri Laaksonen — nykyisin everstil. Laaksonen — poikana, käynyt Kuopion Kuurojenkoulun, on hän kokonaan kuopiolainen, vaikka välistä väittääkin Haminan olevan itselleen rakkaamman paikan.

Jo kolmesta vuotiaana Laaksonen osallistui kuulevien nyrkkeilyharjoituksiin, silloin salaa ankaralta kuurojenkoulun johtajalta, koska tämä taisi olla sitä mieltä, että nyrkkeily ja kaikki muu, mikä ei suoranaisesti sisältynyt kuurojenkoulun kurssiin, oli pahasta. Mutta siitäkös Jussi poika välitti. — Ja nykyään hän on sangen lupaava nyrkkeilijä, jolla vielä on tulevaisuus edessään. Ensimmäinen kilpailumatka tehtiin Helsinkiin mestaruuskilpailuihin, missä Laaksonen sijoittui kolmanneksi. Sen jälkeen hän on osallistunut monen moniin kilpailuihin ympäri maan, matkustellut paitsi maan pääkaupunkia ja omaa kotikaupunkiaan, missä osallistunut useihin kilpailuihin, Viipurin, Seinäjoen, Riihimäen, Inkeröisten, Jyväskylän ym. paikat.

Välisarjan miehenä — 67 kg. — Laaksonen on nyrkkeillyt mm. Olli Piitulaista vastaan, häviten pisteillä. Muuten on hänen tilillään häviöitä vähän, voittoluettelo on paljon pitempi. Siihen sisältyy mm. 10 teknillistä tyrmäystä, mikä osoittaa kuinka luja mies hän on. Kilpailuissa käy usein niinkin, että vastustaja luovuttaa jo ensi erässä parin minuutin jälkeen voiton Laaksoselle, tämä kun on liiankin kovakätinen. Pistevoittoja on hänen tilillään toistaiseksi ollut vain kolme. Jussi Laaksonen on vielä nuori, hänellä on uransa vasta alussa, mutta jos hän jatkaa työskentelyään edelleenkin samaan tapaan, saamme odottaa hänestä vielä paljon. On hauskaa, että kuurojen keskuudessa löytyy Laaksosen kaltainen lupaava mies, joka

PIENI ELOKUINEN RETKIMUISTELMA

Elokuu ja kuutamot — niinhän yleensä sanotaan, mutta voi sitä elokuussa muustakin nauttia. »Oi, voi niin paljosta muusta!» huudahtaa varmaankin jokainen tuon ensimmäisen elokuisen sunnuntai-retken osanottaja.

Tunnettu asia. H-läisten järki leikkaa! Jonkun viisaan kynttilä oli tällä kertaa sytyttänyt, että Jorvaksen Medvastössä asustaa lupsakka ja hyväsydäminen pariskunta Nordström, joka varmasti ottaa vieraakseen suurenkin joukon iloista seurakuntaa.

Niinpä sitä lähdettiin aamuvarhaisella, n. 50-päinen joukko, »Susannalla» seilailemaan H-gin kuivakiskoisesta Ruoholahden rannasta

pystyy kilpailemaan kuulevien kanssa ja antamaan tosivastuksen heille.

Syyskuun 3 p:nä pidetyissä nyrkkeilykilpailuissa Riihimäellä Laaksonen saavutti sarjassaan kokonaista kolme voittoa. Mm. Suomen mestari Heikkinen luovutti toisessa erässä Laaksoselle, samoin Riihimäen Laakso sekä Minetti 0—3 Laaksosen hyväksi. Selvemmin kuin mikään muu osoitti tämä Jussi Laaksosen hyvää kuntoa. Tuleva maaottelumieskö? Emme erehtyne, jos vastaamme tähän myöntävästi, siksi luja poika hän on.

Pari sanomalehtilausuntoa lopuksi. »Alle 67 kg. sarjassa oli Riihimäen Laakson ja Kuopion Laaksosen ottelu melko korkeata luokkaa ja esitti kotikaupungin kuuromykkäpoika kilpailujen teknillisintä ja parasta nyrkkeilyä (harvennus allekirjoitaneen). Selvästi johtui mieleen Piitulaisen esiintyminen. Laakso saikin jo ensimmäisessä erässä tarpeekseen ja luovutti. (Savo-lehti 18. 4. -44.)» — »Kuopiolainen kuuromykkäpoika esitti kaunista nyrkkeilyä, jota ilokseen katseli.» (Urheilulehti).

»Siviilissä» Laaksonen on jo neljä vuotta ollut Valtion Asevarikolla viilarina. — Huvittavana puolesta kerrontakoon, että hän on useaanakin otteeseen joutunut esiintymään kotikaupunkinsa kadulla jonkinlaisena »järjestyspartiona», milloin asettamaan jonkin humalaisen sotamiehen »päiväjärjestykseen», milloin hillitsemään jonkin tappelurähäkän, mihin hänelle lujanyrkkisenä poikana ja ilman kenenkään apua on ollut mitä parhaat edellytykset. Siinä hän onkin tullut tunnetuksi ja — pelätyksi.

Uskomme, että Jussi Laaksosella on sisua ja kestävyyttä ja ennen kaikkea mitä parhaat edellytykset kohota urallaan vielä korkealle, ehkäpä huipuille asti. Nostakaamme hattua hänelle.

Mila.

MATKALIPPUALENNUKSIA

Rautatiehallitus on myöntänyt 25 %:n alennuksen matkalippujen hinnoista seuraavien esitelmäpäivien osanottajille:

Pietarsaareissa syysk. 23—24 p:nä, voimassa 20—26. 9.

Kuopiossa lokak. 28—29 p:nä, voimassa 25—31. 10.

Osanottajille myydään lähtöasemalla 1½ yksinkertaista matkalippua. Nämä liput, joita menomatkalla ei saa antaa pois, leimataan aseman nimileimalla. Matkalippujen ohella lähtöasema antaa jokaiselle matkustajalle todistuskäytökseen B N:o 118 A, johon on leimattu aseman nimi- ja päiväleima. Nämä todistukset tulee tilaisuuksien järjestäjään täyttää ja varustaa ne liiton leimalla. Paluumatkaa varten ovat ostetut matkaliput voimassa yhdessä mainitulla tavalla täytettyjen ja leimattujen todistusten kanssa. Todistukset ovat matkan päättyessä matkalippujen kera luovutettava junailijalle.

(7. 9. -44. N:o Tfo 602/811.)

Erehdyksen välttämiseksi kehoitamme kuuroja näyttämään tämä ilmoitus lipunmyyjälle, elleivät muuten pysty asiaansa selvittämään.

Urheiluosasto

Kärpäsestä härkäsen

on arv. E. Mattila tehnyt käydessään käsiksi allekirjoittaneen matkapakinaan Tampereelta. Sillä se oli vain pakina, eikä mikään virallinen seilostus KUL:n kokouksesta, mistä suuremmat viskaalit kuin allekirjoittanut ovat huolen pitäneet. Ei luulisi hytyn äänen taivaaseen kantavan, mutta tässä tapauksessa näkyy sekään ihme tapahtuneen.

Sillä, aivan oikein, kuten E. Mattila sanoo, allekirjoittanut oli vain sivullisena läsnä mainitussa kokouksessa, eikä pakinani pyri muuhun kuin tuomaan allekirjoittaneen oman mielipiteen esille vähäisessä määrässä.

Kyllä allekirjoittanut tietää erittäin hyvin millainen tilanne Kotkassa on ja ettei siellä järjestellä mitään iltamia hyppyineen y.m. sellaisia, ei edes Kymnlaakson »Tähdenkään» rahavarain keräämiseksi. Mihinkään hämääriin viittailuihin ei allekirjoittanut ole kuunaan aikunut ryhtyä ja seura jota tarkoitettiin on Viipurin Kuuromykkä-Urheilijat. Tämä pitäisi E. Mattilan ymmärtää ilman muuta, jos »Tähden» asiat ovat kerran kunnossa. Ja »Tähtiin» sai avustusanomuksensa läpi, mitä taas V.K.-U. ei saanut.

kohti luonnonihanaa Jorvasta. Matka oli mitä suloisin. Auringon- ja tuulentäyteinen meri-ilma piti huolen retken raikkaudesta. Ja tuo tunnettu huumorintaju ja puhelajahja antoivat »kuulevalle seurakunnalle» aiheen ihmettelevään ilmeeseen. Niinhän se on! Harva ulkopuolisista tietää kuinka äärettömän iloista ja vapaata seurustelumme on. Siinä vierähti ohi yksi jos toinenkin laitur. Ohitimme monen monta suloisella paikalla sijaitsevaa huvilaa ja haaveilimme — ollapa kuuromykkäkin täällä lähistöllä oma saari ja oma mökki! Mutta »aina lyhyt on kaunis satu». Olimme perillä. Parin kolmen kilometrin maitaival vielä astuttava, välillä tiettenkin juostiin, metsään, että saatiin suusta mustaksi mustikoista. Ja kun päätepaikka löytyi, riensi jokainen eväskontilleen, saaden särpimeksi suuresta pannusta korviketta. Maallinen mammonahan se sittenkin on lähinnä sydäntä.

Mutta niinkö luulette, te tietämättömät, että retkemme oli vailla tarkoitusta. E-hei! Päätuna oli tällä kertaa uintikilpailut. Uitiin tyylillä ja tyylillä, kuten kukin parhaaksi katsoi. Noista kilpailuista on joku viisaampi varmaankin tehnyt selkoa. Sen vain sanon, että vesi oli ainakin lämmitettyä, jollei aivan keitettyä ja niin suloisin puhdasta, että tahottomattaan ajatteli sitä auringon kimalteessa — »kirkaana kiiltää meri». Rannalla vietettiin monta hauskaa hetkeä. Uitiin, paistatettiin päivää, ihailtiin näköaloja, ikuis-tettiin joitakin hetkiä ja ennenkaikkea nautittiin elämästä. Ulkonaolo toi jo jäseniin miellyttävän raukeuden, mutta vielä jaksoivat nuoret vieraanvaraisen isäntäväkemme pihanurmikolla pistää leikiksi. Vielä siemaus »Kaisan» suusta ja sydämen pohjasta kiitokset ja näkemiin jälkeensäjääneille. Parin tunnin laivamatka takaisin tullessa laivan peräkannella ilta-auringon laskun aikaan. Täytyy totisesti myöntää, että tuli jälleen valontäyteinen lehti elämän muistojen kirjaan.

Kiitos teille, te ystävällinen isäntäväki, teille retken järjestäjät ja koko iloinen seurue.

Kaikki oli äärettömän hauskaa. En ainkaan huomannut kenenkään silmissä kyynelitä ja toivon, ettei kenenkään sydänkään itkenyt. Senvuoksi toivomme, ettei retki ollut viimeinen yhteisistä hauskoista muistoistamme.

Jokke.

HÄMEENLINNAN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN syystoiminta alkaa Mikkelinpäivänä lokakuun 1 p:nä klo 12 Yläkorven luona Hätilässä Sydämellisesti tervetuloa!

KUL ei ole mikään vihainen koira, jonka allekirjoittanut haluaisi hätyyttää pienten seuraparkain kimppuun. Mutta totuus, on, että monella paikakunnalla ei ole ollenkaan päteviä tilintarkastajia, mistä saa hyvinkin selvän käsityksen, kun seuraa tämän lehden selostuksia eri kuurom. yhdistysten ja urheiluseurain vuosikokouksista. Niissähän pitää aina valita tilintarkastajiksi Liiton asiamies, toimittaja Pitkänen, rovasti Myyryläinen y.m. pätevät henkilöt.

Ikävä on, kuten allekirjoittanut jo aikaisemmin kirjoitti, että seurain ns. »luottamushenkilöt» hävittävät omin päin suuretkin säästöt. Tästä pitäisi tosiaankin oppia jotakin tulevaisuuden varalle. — Aika on muuten nyt sellainen, ettei meillä ole varaa pikku riitoihin, mutta tulevaisuus on aina edessäpäin ja sen varalle on hyvä eräitä asioita painaa mieliin.

Kuopiossa, elokuun 31 p:nä 1944. *Mila.*

VHME TOKOKUUN 28 p:nä pidettiin H-linnan Kuuromykkä-Urheilijain järjestämät kansalliset murtomaajuoksu-kilpailut 4000 mtr:in matkalla. Osanottajia oli ilmoittautunut 11 miestä. Näistä kilpailuissa odotettiin tiukkaa yhteenottoa Väinö Pellin ja Paavo Niinikankaan välillä, mutta oli myöskin lupaava kilpailija Tampereen Kunto Irri, joka kuitenkin keskeytti. Näin ollen Väinö Pelli voitti kilpailun vaivattomasti, saaden kiertopokaalin omakseen. Tulokset muodostuivat seuraaviksi:

1) Väinö Pelli, Kuopio 13,28; 2) Paavo Niinikangas, Turku 13,42; 3) Martti Peltonen, Tampere 13,49; Paavo Valtari, Tampere 14,31.

Lopuksi pyytää seura lausua kiitoksensa niille seuroille ja osanottajille, jotka myötävaikuttivat kilpailujen onnistumiseen.

VAASAN K. M. URHEILIJAT järjesti jäsenten väliset urheilukilpailut uudella Hietalahden urheilukentällä heinäkuun 9 p:nä. Aluksi oli aiottu järjestää kansalliset urheilukilpailut, mutta se täytyi peruuttaa osanoton vähyyden vuoksi. Jäseniä oli ilmoittautunut 9 joista 3 naista.

5:ottelu:

200 m: 1) Evert Viitala 25,3, 2) Veikko Koskinen 26,0, 3) Matti Tarvonen 27,3, 4) Bror Södergård 27,5, 5) Yrjö Viinamäki 30,0.

Kuula: 1) E. Viitala 11,42, 2) Yrjö Viinamäki 9,42, 3) V. Koskinen 9,02, 4) M. Tarvonen 8,26, 5) B. Södergård 7,19.

Pituus: 1) E. Viitala 5,85, 2) V. Koskinen 5,10, 3) B. Södergård 4,72, 4) Y. Viinamäki 4,58, 5) M. Tarvonen 4,35.

Keihäs: 1) E. Viitala 48,20, 2) Y. Viinamäki 36,68, 3) V. Koskinen 35,42, 4) B. Södergård 34,20.

800 m: 1) V. Koskinen 2,15, 2) E. Viitala 2,16,5, 3) M. Tarvonen 2,19, 4) Y. Viinamäki 2,42.

5-ottelu: 1) E. Viitala 2,698 pist., 2) Veikko Koskinen 2,065 pist., 3) Y. Viinamäki 1,474 pist.

Ulkopuolella kilpailun otti Bror Hellöre Pietärsaaresta osaa 5-otteluun, jolloin hän saavutti seu-

raavat tulokset: 200 m 27,1, kuula 9,70, pituus 5,05, keihäs 42,90, 800 m 2,28, saaden 5-ottelusta 2,353 pist.

2. juoksusarja: 800 m: 1) Toivo Tarvonen 2,07,8 uusi Suomen k.m. ennätys (Toivo Ala-Kilposen nimissä 2,08,1), 2) Toivo Ala-Kilponen 2,22, 3) Sulo Ikola 2,23.

3000 m: 1) Toivo Tarvonen 10,31, 2) Sulo Ikola 10,46,9, 3) Toivo Ala-Kilponen 11,00.

2. juoksusarja: 1) T. Tarvonen 1,122 pist., 2) S. Ikola 851 pist., 3) T. Ala-Kilponen 828 pist.

Ulkopuolella kilpailun otti Paavo Valtari Tampereelta osaa 2. juoksusarjan kilpailuun. Hänen tuloksensa olivat: 800 m 2,12, 3000 m 2,57,5, 2. juoksusarjassa hän sai 1,161 pist.

Naisten kilpailut:

100 m: 1) Saimi Tarvonen 15,1, 2) Rauni Vankka 17,0, 3) Aino Kontteli 18,1.

Kuula: 1) Aino Kontteli 8,15, 2) Saimi Tarvonen 6,51, 3) R. Vankka 6,13.

Pituus: 1) S. Tarvonen 3,32, 2) A. Kontteli 3,23, 3) R. Vankka 3,03.

Korkeus: 1) S. Tarvonen 110, 2) A. Kontteli 100, 3) R. Vankka 95 sm.

Kilpailujen jälkeen pidettiin palkintojenjakotilaisuus johon osallistui 50 henkeä lähiympäristöstä. Evert Viitala sai kolmannen kerran KUL:n lahjoittaman kiertopalkinnon omakseen.

JYVÄSKYLÄN K. M.-URHEILIJAT järjesti huviretkin juhannuksena 23 p:nä kesäkuuta Vaajakoskelle Sulo ja Taimi Saleniuksen luokse.

Aikaisempi ehdotus juhannuksen vietosta Laukaassa, täytyi peruuttaa auton saamisvaikeuksien takia.

Sitten päätettiin järjestää retki Vesankaan, mutta emme saaneet huoneita, siitä syystä, että sinne tuli yöksi siirtolaisia. Ja niin tuli vaikeutta paikasta missä viettäisimme juhannusaattoa.

Viimein saimme sellaisen Vaajakoskelta ja viettimme juhannusta siellä.

Huviretkelijöitä oli ilahduttavan runsaasti matkavaivauksista huolimatta. Siellä oli tikanheitto-kilpailut miehille ja naisille sekä soutu-, sauna- ja rengasheitto-kilpailut. Myöskin arvioimiskilpailuna oli erään seipään pituuden määrittäminen jonka aikana nautittiin korviketta leivosten kera.

Loppu ilta leikittiin ulkona. Kaikki vanhemmat menivät levolle, mutta nuoremmat jäivät vielä jatkamaan ilonpitoa. Ilta kului vapaan seurustelun merkeissä.

Muutammat rohkenivat mennä uimaan vaikka vesi oli kovin kylmää. Siinäpä tarvittiin heiltä sisua ja rohkeutta. Toiset olivat niin arkoja etteivät uskaltaneet kastaakaan, ja niin jäivät talviturkit riisumatta.

Aamuyöllä esitettiin huvinäytelmä »Morsiamen kosija», joka tuotti paljon huvia ja naurua.

Saleniuksilta saimme pienen laivan, joka kulki höyryn voimalla. Saleniuksen Sulo ohjasi ja käytti

konetta niinkuin taitava koneenkäyttävä. Kuljettiin Päijänteellä. Luonto oli ihmeteltävän kaunista. Järvi oli tyyni, joten matka oli kovin hauska.

Retkellä koetettiin m.m. arvata erään paketin sisältöä. Kun paketti myöhemmin avattiin, oli siellä kaikkien hämmästykseksi, naisten puukengät ja ½ l. maitoa. Toivo Korhonen Laukaasta sai puukengät. Liekö sitten pitänyt ne muistona vai lahjoittanut ne sirompaan jalkaan. Kukaan ei ollut arvannut, että paketti sisälsi myös maitoa. Sen vuoksi pidettiin huutokauppa, jolloin ½ l. maitoa sai omakseen rouva Elli Vehtari, tarjottuaan siitä 32 mk.

Siellä oli myös kukkahuutokauppa. Urheilijain seura sai hyvät tulot, menot olivat pienet. Me lähdimme kukin kotiin tyytyväisin mielin.

Ystävällistä isäntäväkeä kiitimme lämpöisestä vastaanotosta ja kaikesta hyvästä, mitä olemme saaneet osaksemme. Koko retki oli niin onnistunut ja antoi uutta valoisuutta mieliin. *Ebba.*

Tietoja kotimaasta

PIETARSAAREN KUUROMYKKÄINYHDISTYS järjestää tavallisuuden mukaan esitelmäpäivät kuuromykkäin yhdistyksellä syysk. 23—24 p:nä klo 18 alkaen lauuantaina.

25 %:n alennus matkalippujen hinnoista on saatu osanottajille. Toimittaja R. Pitkänen tulee puhujaksi omien puhujien lisäksi.

Kaikki läheltä ja kaukaa tervetulleita!

VAASAN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN esitelmäpäivät ovat syyskuun 30 p:nä ja lokakuun 1 päivänä. Puhujiksi ovat lupautuneet toimittaja R. Pitkänen, kultaaaja Martola ja mahdollisesti myöskin pastori Paunu.

Vaasan kuuromykkäin huoneistossa Koulukatu 56 alkaa illanvietto arvokkaine ohjelmineen 30. 9. kello 17.

Kaikki ovat tervetulleita Vaasaan, 25 % alennus on myönnetty.

KAINUUN KUUROJEN YHDISTYKSEN esitelmäpäivät pidetään lokakuun 14—15 p:nä Kajaanissa, Käsiyö- ja Tehdasyhdistyksen huoneustossa Linnank. 18. Lauantaina kokoonnutaan klo 16 kampailemaan hyvistä tikanheitto- ja fortunapelin palkinnoista (tupakkaa y.m.). Ohjelma alkaa klo 16, Puhujiksi ovat lupautuneet toimittaja Pitkänen ja taiteilija L. Vainola sekä oman paikkakunnan ja lisälmen puhujat, joista mainittakoon Viipurin k.m. yhd. puheenjohtaja O. Heiskanen.

Väliajoilla huutokaupataan juustoleipiä, piirakoita, ohrarieskaa, voita y.m.

Sunnuntaiaamuna klo 9 on tutustuminen Kajaanin Puutavara Osakeyhtiön tehdaslaitoksiin.

Päiväjuhlat aloitetaan klo 12—13. Ohjelmassa mm. hauska näytelmä. Virvokkeita y.m. saatavana.

Toivotaan ainakin toistasataa kuuroa tulevan Kajaaniin ihailemaan linnan raunioita ja Xmmäkosken voimalaitoksia. Maksuttomia yösjöja voidaan järjestää eräissä pirteisissä puheenjohtajan välityksellä, jolloin on otettava mukaan viltti ja tyyny. Hotellimajoitusta haluavat ilmoittautukoat ajoissa kirjeellisesti os.: Neiti Hilikka Asp, Kajaani Teppana, Keskikatu 6.

25 %:n matkalippualennus on saatu. Tervetuloa läheltä ja kaukaa! *Johtokunta.*

Sotatoimialueen laajenemisen takia on Kainuun K.Y:n esitelmäpäivät 14—15 10 peruutettu. Liiton sihteeri.

XÄNEKOSKEN KUUROJENYHDISTYKSEN kokous pidetään lokakuun 8 p:nä klo 12. Kokoonnutaan Xänekoskelle J. Piilolan luokse. Eväät ja sokeri mukaan, Tervetuloa!

KUOPION KUUROMYKKÄIN YHDISTYS järjestää 35-vuotisjuhlaansa ja esitelmäpäivät Kuopiossa lokakuun 28—29 päivinä. Ohjelma kauttaaltaan arvokas, muttei huumoriakaan aito savolaiseen tapaan ole unoitettu. Mm. mainio huvinäytelmä, joka saa varmasti katoamaan viimeisetkin surunrippeet katsojain kasvoilta, ellei aiheuta heille suorastaan vatsanväänneitä naurusta. Lähempi ohjelma kokonaisuudessaan julkaistaan lokakuun numerossa.

Rautatiealennusta on anottu ja myöskin saatu. Yhteismajoitus koetetaan järjestää ja on sitä haluavien ilmoitettava ennen lokakuun 10 päivää os.: Herra A. V. Hartikainen, Kuopio, Siikaniemenkatu 12, as. 24. Mukana jokaisella ehdotomasti omat lakanat ja peitto, mahdollisesti tyynekin.

Rouva ja toimittaja Pitkänen saapuvat, lisäksi pitävät esitelmää hra ja rouva Hartikainen, rouva Milja Savolainen y.m. oman paikkakunnan toimihenkilöt. Tervetuloa syksyiseen Kallan kaupunkiin. *Mila.*

TAMPEREEN KUUROMYKKÄINYHDISTYS järjestää marrask. 5—6 p:nä, pyhäinmiestenpäivänä, tavanmukaiset kirkko- ja esitelmäpäivät. Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

MIKKELIN KUUROJEN YHDISTYS järjestää esitelmäpäivät marraskuun 18—19 p:nä -44. Pyydetään ilmoittamaan puheenjohtajalle neiti Toini Kobas, osoitteella: *Mikkeli, Vatila* (Pöntisellä), majoituspyynnöt viimeistään lokak. 31 p:nä. Tuokaa varalle yhteismajoitusta varten lakanat ja viltti. Juhlapaikasta ilmoitetaan tarkemmin lokakuun numerossa. Sokeri ja eväät mukaan.

HAMEENLINNAN K.M. YHDISTYS vietti 20-vuotisjuhlaansa Helluntaina. Herrasväki Yläkorpi oli taas ottanut vaivat päälleen ja tunnetulla taidollaan järjestänyt kaikin puolin hyvin onnistuneeksi ja tunnelmalliseksi juhlaiksi. Tyttölyseon iso juhlasali oli kauniisti koristettu ja pitkä kahvipöytä, valkoisin liinoin ja sininauhoin koristettu,

oli oikein houkutteleva. Juhla alkoi ensimmäisenä Helluntaipäivänä klo 12 hartaushetkellä, jonka piti yhdistyksen puheenjohtaja rouva Yläkorpi. Pastorit Yrjö Joutsu ja Alanen olivat lähettäneet kauniit onnitellut ja juhlasaarnan oli kirjoittanut pastori Joutsu ja hän, ollen estetty tulemast juhliaan, pyysi että rouva Y. lukisi sen juhlassa, mikä myös tapahtui. Sitten johtajan pidettyä tervehdyspuheen, astui puhujakorokkeelle vuoron perään useita k.m. yhdistysten edustajia, esittäen onnitellut 20-vuotiaalle yhdistykselle. Sähkösanomia oli lähettänyt 6 yhdistystä, K.m. liiton edustaja herra Vainola ja Hgin yhdistyksen edustaja herra Karilas pitivät pitkät ja voimakkaat esitelmät. Sitten esitti herra Yläkorpi yhdistyksen historiikkia, ja totesi että alkuvaikeuksista huolimatta ja pienestä jäsenmäärästä välittämättä on yhdistys hyvin mennyt eteenpäin. Neiti Kaisu Valtari kiitti kaunein sanoin herrasväki Yläkorpea pitkästä ja uhrautuvasta työstä k.m. yhdistyksen hyväksi ja ojensi yhdistyksen puolesta heille molemmille kauniisiin korukansiin sidotun kunniakirjan ja samalla yhdistys kutsui heidät kunniajäsenikseen. Muutkin yhdistyksen jäsenet osoittivat kiitollisuutta herrasväki Yläkorvelle, eikä ihme, sillä 20 vuotta ovat he väsymättömällä innolla ja rakkaudella hoivanneet yhdistystä.

Toisena Helluntaipäivänä kokoonnuttii taas klo 12 ja iso juhlasali tuli melkein täyteen kuuroja läheltä ja kaukaa. Johtajan pidettyä tervehdyspuheen ja esitelmän seurasi iloinen yllätys: ovesta tuli kaunis nainen ja ihmeellisessä kansallispuvussa esitti yksintanssia: se oli niin kaunista, että se piti toistaa. Hän ei ottanut mitään maksua esityksestään; hän oli kuuleva tanssijatar. Sitten esitti herra Vainola hyvin onnistuneesti taikatempuja — sekös hauskaa oli — ja mainita sopii, että lähellä olevasta seminaarista tuli muutamia oppilaita katsomaan ja ilmeisellä mielenkiinnolla ja ihastuneina seurasivat ohjelman suorituksia ja kun lopuksi neiti Kaisu Valtari lauloi viittomalla »Oi kallis Suomen maa» niin seminaarilaiset pyysivät sitä uudestaan. Se oli hyvä, että nämä nuoret opettajan alut näkivät k.m. elämää. He sitten joskus opettajiksi tultuaan mielellään auttavat k.m. siellä missä ovat opettajina.

Viisaat ja järkevät kuurot pysyvät uskollisesti omassa yhdistyksessä, joka on heitä lähinnä ja koettavat yhdessä työskennellen nostaa ja vaurastuttaa yhdistystä joka on heille kaikille virkistykseen ja muun avun lähde.

Nuoret kuurot, pysykää uskollisesti omassa yhdistyksessä, sillä se ajan mittaan muodostuu teille toiseksi kodiksi, jonne on hauska kokoontua iltaa viettämään ja tovereita tapaamaan. — Minusta Hämeenlinnan yhdistys on niitä kaikkein onnellisempia yhdistyksiä siksi että sillä on niin sopivat johtajat kuin Yläkorvet ovat. Aina on heidän kotinsa ja sydämensä avoin kaikille kuuromykille, eikä köyhän ja työttömän, asuntoa vailla olevan

nuoren k.m. ole koskaan tarvinnut turhaan heidän puoleensa kääntyä; aina on auliisti autettu, hommattu työpaikka ja uusi koti ja leikkisellä huumorilla rohkaistu ensi elämän taipaleelle astujaa.

Hämeenlinnan k.m. yhdistyksellä on niitä kaikkein ihanimpia reikeilypaikkoja. Lähellä on kuuluisa Aulanko ja Perittula, »Norjan tupa» y.m. luonnonkauniita paikkoja jos kuinka monta. Muistan, kun 20 vuotta sitten nuorena tyttönä kävin usein H:linnassa ja aina oli hauskaa. Rouva Y. eli »Miina mamma» hääri ylinnä ja järjesti kesäisin huviretkiä. Muistan eräänkin juhannusretken, joka tehtiin »Norjan tuvalla». Miina kantoi suurta vasua joka oli täynnä ihania voipullia ja Hannes kantoi isoa kahvipannua. Niin mentiin pitkässä jonossa ja »Miina mamman» ja papan poju Jukka, silloin pieni pallero, tepasteli välissä ja kun oli monta tienhaaraa, jotkut eksyivät toiselle tielle, jolloin Jukka poju tarmokkaasti johdatti taas oikealle tielle. Pienillä kätösillään hän viittoili ja puhui niin selvästi. Nyt on Jukka-pojusta paisunut mies ja komea upseeri; hänellä on herttainen rouva ja 2 kaunista lasta, joita hän nyt saa ohjata oikealle tielle.

Sanani ovat liian köyhät kuvatakseni sen työn arvoa ja suuruutta jonka herrasväki Yläkorvet ovat suorittaneet, mutta aika sen näyttää ja pahimmatkin panettelijat tulevat huomaamaan, sen siunauksen, mitä tästä työstä on ollut ja tulee edelleen olemaan jos Jumala suo vielä voimia jatkaa tätä työtä mitä Yläkorvet yhä edelleen tekevät. Toivon tässä nyt onnea ja menestystä H:linnan k.m. yhdistykselle ja sen tarmokkaalle johtajalle.

Eläköön H:linnan k.m. yhdistys! *Elsa Virtanen.*

HISALMEN SEUDUN KUUROJENYHDISTYKSEEN perustettiin 4. 6. -44 pidetyssä kokouksessa alaosastona oma *raittiusseura*, johon liittyi heti toistakymmentä jäsentä. Puheenjohtajaksi valittiin hra Veikko Lämsä, johtokuntaan ndit Aili Tenhunen ja Hilka Hyrkäs, hrat Hannes Tuomaala ja V. Partanen. Seuran perustamisessa avusti rva Katri Pitkänen Helsingistä, jota pyydettiin laatimaan seuralle sopivat säännöt ja muutenkin avustamaan sitä eteenpäin.

RHHIMÄEN KUUROJEN YHDISTYKSELLÄ oli elojuhlat 27 p:nä elokuuta O. Virtasella.

Jo lauantaina 26 p:nä saapui muutamia juhlapaikalle. Aikaa kulutettiin fortuna pelaten.

Sunnuntaiamuna saapui lisää juhliloita. Puolenpäivän aikana alkoi varsinainen elojuhla, johon oli kaikkiaan saapunut n. 30 henkeä, joista Hyvinkäläisiä 6.

Rouva Hilja Kuusela esitti aluksi tervehdyspuheen, lausuen kaikki sydämellisesti tervetulleiksi. Tämän jälkeen rva Kuusela esitti laulun »Meidän maa». Laulu oli kaunis ja rva Kuusela esitti sen niin hyvin ja kauniisti, että yleisön pyynnöstä hänen täytyi uusia laulu.

NUORI KUURO TYTTÖ,

hyväntapainen ja rehellinen, saa apulaisen paikan perheessämme. Vast. suositukseen palkkavaatimusten kanssa os.:

Rouva Katri Pitkänen,
Helsinki, Liisankatu 27. E 10.

vissä voimissa, ottaa säännöllisesti osaa kaikkiin Kuopiossa järjestettyihin kuurojen omiin juhlatilaisuuksiin, on vilkas ja iloluontoinen ihminen.

MAALISKUUN 29 P:XX täytti 70 vuotta rouva *Maria Salmi* (o.s. Sundvall) Lokalahdella. Hän on syntynyt Raumalla 29. 3. 1874. Hän aloitti koulunkäyntinsä 1885 Turun kurom. koulussa. Käytyään 7 vuotta koulua hän tuli takaisin Raumalle. Hänen opettajanaan oli koulussa jo aikojen sitten kuollut opettaja Vegelius. Vuonna 1908 hänet vihittiin avioliittoon puuseppä Mikko Salmen kanssa Raumalla, siellä hän asui kunnes 1910 muuttivat tänne Lokalahdelle ja perustivat yhteisen oman kodin. Siellä on hän sitten täyttänyt niitä aviovaimolle kuuluvia velvollisuuksia. Terveenä ja reippaana hän on vielä edelleen. Hän on kohteliaana ja ystävällisenä kuuromykille ja kuuleville. Hiljaiselle ja aina hyväntahtoiselle Marialle toivotamme edelleen onnea ja menestyksen vuosia.

50 VUOTTA TÄYTTI elok. 28 p:nä emäntä *Fanny Hietaniemi*, o.s. Granfors, Hämeenkyrössä.

Sitten Arvo Leimu kertoi kuulumisia Seinäjoelta missä hän kävi 15 v. juhlassa edustajana. Hauska oli seurata hänen juttujaan, kun niissä on niin paljon sitä huumoria.

Siirryttiin sitten taas vakavampiin asioihin. Rva Kuusela kertoi nimittäin Eugen Schaumannista ja hänen elämästään sekä surullisesta lopusta.

Korviketauolla nautittiin ravintolassa saatavia virvokkeita ja korviketta leipineen.

Tauon jälkeen esittivät Arvo Leimu ja Kalle Keskinen hurjan hauskan kaksinpuhelun, kaikki nauroivat niin, että kyneleet silmistä vuotivat. Ilmari Tynell kertoi Suomen oloista.

Välillä pelattiin fortunaa ja jatkettiin pakettien arvontaa. Piti arvata mitä paketissa oli ja siinäpä oli urakkaa tarpeeksi, kyllä sitä pakettia käännettiin, haistettiin, helistettiin ja tehtiin vaikka mitä, että olisi arvannut. Välilajan jälkeen saatiin nähdä pilanäytös »Leipuri-polkka». Kylläpä oli hauska. Esiintyjinä näytöksessä olivat Irja Hepolampi, Saara Leimu ja Arvo Leimu. Pidettiin taas korviketauko. Ilmari Tynell otti kuvankin muistoksi juhlijoista.

Arvo Leimu, Ilmari Rautanen ja Sylva Rautanen esittivät pilanäytelmän »Suutarin työhuoneessa». Lopuksi ilmoitettiin mitä arvattavana oleva laatikko sisälsi ja kuka arvasi oikein. Maustekakunhan se sisälsi ja Sylva Rautanenhan sen sai ja hän lahjoitti sen yhdistykselle, sitten se myytiin huutokaupalla.

Niin sitten vähitellen yksi ja toinen teki poislähtöä tyytyväisenä ja hyvät muistot mielessään.

KAJAANIN PUUTAVARA OSAKEYHTIÖ on luvannut järjestää tutustumiskäynnin Kainuun ympäristön kuurojen esitelmäpäivien osanottajille tehtäisiinsa lokak. 15 p:nä klo 9 aamulla.

Kajaanin Puutavara Oy. ottaa mielellään kuuromykkiä työhön tehtailleen. Tiedustelkaa kirjallisesti, os.: Kajaanin Puutavara Osakeyhtiö, järjestysosasto, Kajaani. Myöskin voidaan paikkahakemuksia esittää puheenjohtaja Toivo Heikkiselle esitelmäpäivien aikana.

ROUVA ALMA HONKANEN (o.s. Karlsson) joutui junan alle Puistolassa helmikuun 26 p:nä klo 6 työhön mennessään Tapanilaan. Hän oli syntynyt Nastolassa helmik. 17 p:nä 1881. Hänet haudattiin maaliskuun 13 p:nä Helsingin pitäjän hautausmaahan. Vainajaa jäi suremaan puoliso Antti Honkanen Puistolassa.

65 VUOTTA täytti Kuopiossa heinäkuun 15 päivänä *August Asikainen*. Hän on käynyt Mikkelin kuuromykkäinkoulun aikoinaan, ollut sen jälkeen Kuopion kaupungin töissä, kunnes vanhempaan, kivuloisena joutui kunnalliskotiin, missä edelleen viettää elämänsä ehtoota.

Kuopiolaiset kohtalotoverit muistivat August Asikaista rahalahjalla. — Tässä näin myöhästyneet onnitellut muidenkin puolesta.

August Asikainen on edelleen virkeä ja hy-

Hän on syntynyt Pohjanmaalla ja käynyt Turun k. m. koulun. Nuorena tyttönä hän asettui Tampereelle, palvelen useita vuosia Attilan kenkätehtaassa. Tampereella oloaikanaan hän monin tavoin osallistui paikallisen yhdistyksen toimintaan, toimien mm. sihteerinä 8 vuotta. Solmittuaan avioliiton Jalmary Saaren kanssa hän muutti miehensä kotitaloon Hämeenkyröön. Tästä avioliitosta heillä on 4 lasta. Miehensä kuoltua hän pari vuotta sitten solmi uuden avioliiton maanvilj. Kalle Hietaniemen kanssa. Fanny-emäntä on velvollisuudentuntoinen, esimerkillinen perheenäiti, uhraten kaiken aikansa perheelleen ja kodilleen. Hämeenkyrön k. m. yhdistyksen toimintaan hän on myös ottanut osaa kuuluen edelleen johtokuntaan. K. m. yhdistys on monen monet kerrat saanut kokoontua Fanny-emännän vieraanvaraisessa kodissa. Merkkipäivän johdosta oli Fanny-emäntä kutsunut kaikki jäsenet luokseen syntymäpäivän viettoon. Kauniin, kesäisen ilman vallitessa vietettiin juhlaa puheiden ja laulujen vaihdellessa ja nauittiin herkullisista kahvipöydän antimistä. Juhlaja sai paljon kukkia, lahjoja ja onnitteluja.

Parhaat kiitokset kaikesta Hietaniemen väelle ja jatkuvaa menestystä ja Korkeimman siunausta Fanny-emännälle ja hänen kodilleen. E. S.

ERIK ISO-ETTALAN täyttäessä 50 vuotta heinäkuun 17 p:nä lahjoittivat Rauman ja sen ympäristön kuurojen yhdistyksen jäsenet hänelle invalidien kivihomion valmistaman kirjoituspöytäkaluston, samoin muitakin lahjoja.

Heinäkuun 23 p:nä kokoontui Erikin kotiin lukuisa k. m. joukko nauttimaan runsaasti katetun ruokapöydän ääreen talon antimia, joka sota-ajasta huolimatta oli varsin monipuolinen.

Erik on tunnettu etevänä maanviljelijänä monine sivuharrastuksineen. Lukuisa ystäväjoukko toivoo Erikille jatkuvaa hyvinvointia ja menestystä.

SYDÄMELLISET KIITOKSENI Rauman ja sen ympäristön kuurojen yhdistykselle ja ystäville läheltä ja kaukaa, niistä onnittelusta, lahjoista, kauniista kukista ja kukkasrahastoadresseista joilla he

muistivat ja kunnioittivat minua täyttäessäni 50 vuotta, lausun täten nöyrimmän ja parhaimmat kiitokseni.

Jumala hyvyytenne palkitkoon!

Erik I.-E., Kodisjoki.

SYDÄMELLINEN KIITOS lahjoista ja sähköistä hääpäivänämme.

Elokuun 20 p:nä 1944.

Aili ja Paul Lindberg

PYYDÄN NIIN YSTÄVÄLLISESTI, että hyväsydämiset ihmiset muistaisivat lahjoittaa tai myydä miesten käytetyn puvun ja alusvaatteita pommituksessa kotinsa ja omaisuutensa menettäneelle kärsivälle karjalaiselle kuuromykkälle.

Jään odottamaan hartaasti vastausta Jalasjärven Luopajarven postitoimistoon nimimerkillä: *Kärsivä karjalainen kuuromykkä*.

AVIOLIITTOON vihittiin 2 p:nä syysk. morsiamen kotona Jäppilän Multalassa neiti Laina Levänen ja Erik Tella Helsingistä. Vihkimisen toimitti rovasti O. Myyryläinen.

KIHLAUKSENSA ovat julkaisseet 26. 8. 1944 neiti Heevi Korhonen ja herra Arvi Tolpo molemmat Helsingistä.

KIHOISSA

Hertta Holmström
Hanko

Anne Sainio
Kiukainen

Aino Dagmar Piilonen
Helsinki

Viljo Albin Väisänen
Mikkeli

15. 2. 1944

Olemme purkaneet kihlauksenme

Taimi Salenius
Jyväskylän mlk.

Kalevi Kukkonen
Heinävesi

SYNTYNYT

Terve tyttö

Lahdessa 22. 8. 1944

Vappu ja Urho Nurminen.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

Suomen Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja

Ilmestyy Helsingissä kerran kuukaudessa.

Toimittajat: Urho Kierimo, vastaava. Rurik Pitkänen, toimitussihteeri. — Käsikirjoitukset lähetettävä ennen kunkin kuukauden 1 päivää toimitussihteerille, osoitteella Helsinki, Liisankatu 27, E 10.